

Οι λέξεις σταματούν, οι εικόνες ουρλιάζουν

Σύνταξη: Αγγελική Καλαμπόκα
Σάββατο, 02 Απρίλιος 2016 17:23

Εικόνες που προκαλούν έντονα και αμφίθυμα συναισθήματα κοντεύουν να γίνουν αδιάφορες πια για όσους περνούν αρκετό χρόνο στον καταυλισμό. Παιδιά που παίζουν, τρώνε, κοιμούνται

ζουν και μεγαλώνουν στις πέτρες, εκτεθειμένα στην παγωνιά και το λιοπύρι και ένα σωρό άλλους ανείπωτους κινδύνους. Ενήλικες που περιμένουν ώρα στην ουρά για φαγητό, που πλένουν τα λιγоста υπάρχοντά τους και που διεκδικούν ό,τι περισσότερο μπορούν από τα φορτηγά με την ανθρωπιστική βοήθεια που πηγαиноέρχονται.

Όμως τα βλέμματα των παιδιών δεν είναι, και ούτε πρέπει να γίνουν, αδιάφορα. Είναι βλέμματα γεμάτα συναισθήματα χαράς και θλίψης, ανακούφισης και κούρασης, αγάπης και φόβου και αυτό ακριβώς μεταφέρουν και σε αυτόν με τον οποίο διασταυρώνονται, φέρνοντάς τον σε αμηχανία για το πώς να αντιδράσει. Να χαρεί που γλίτωσαν από τον πόλεμο ή να στεναχωρηθεί που κατέληξαν εγκλωβισμένα σε έναν καταυλισμό επ' ουδενί ιδανικό; Να ανακουφιστεί που είναι ασφαλή ή να αισθανθεί «μικρός» μπροστά

στην αδυναμία του να τους παράσχει ουσιαστική βοήθεια; Να τα αγκαλιάσει με αγάπη ή να απομακρυνθεί φοβισμένος από μια απειροελάχιστη εικόνα μόνο του ξεριζωμού και της τραγικότητας που συντροφεύουν πιστά τον πόλεμο;

Όμως αυτά είναι εκεί. Τρώνε στο έδαφος με ψεύτικα μαχαιροπίρουνα μέσα από ψεύτικα σκεύη. Περιπατούν περιμετρικά του καταυλισμού για να γεμίσουν μπουκάλια με νερό. Κουβαλούν ξύλα που αργότερα θα κάψουν για να ζεσταθούν, προσποιούμενα ότι σηκώνουν

Οι λέξεις σταματούν, οι εικόνες ουρλιάζουν

Σύνταξη: Αγγελική Καλαμπόκα
Σάββατο, 02 Απρίλιος 2016 17:23

το βάρος δεκάδων κιλών. Σκαρφαλώνουν και γλιστρούν πάνω στις άδειες σκηνές. Και οι επισκέπτες εξαγοράζουν τη συμπάθειά τους χαρίζοντάς τους γλυκάκια. Και εξαγοράζουν τη συνείδησή τους προσφέροντάς τρόφιμα, ρούχα και παιχνίδια. Οι λέξεις σταματούν, οι εικόνες

ουρλιάζουν.